שלשים ושש פרק ראשון כריתות ז.

מסורת הש"ס

מלאי קמחר היינו הך: **אלא דר' כה כו'.** והיינו דקאמר חטאת אינו מכפר אלא על הסכין שנכנס מעשה הפרכה עד שעת הקרבנה ולא שהמיר דמו [ד] שנתעתים [ה] והתם בעי למילף [ו] יוה"כ דאם המיר דמ [ז] קודם יוה"כ ומחר כו מחר יוה"כ מי לא מכפר עליה יום הכפורים אחר על עכירותיו שמקתי המרתו [ח]: **אמאי נכי.** דנקרבן מתרינן הואיל ונדמה לאחר הפרכה יתהה מעל המזבח אבל נגרא לגבי יוה"כ כר כפרה הוא משראל מעלית: **ורמינהו.** אהא דתני לעיל יוה"כ אינו מכפר אלא על הסכין: **מקרא קדש.** בתקון סדר התפלה: ה"ג **לא קניף הא ר' יהודה הא רבי:** **עורק עול.** שלכל המלות: **מגלה פניס.** דורש בגדות של דופי כגון מנאם [ט] שהיה אומר מה היה לו למשה לומר ומתנע היתה פילגש [י]: בריתא דקתני יוה"כ מ"מ רבי היא: **מודה רבי בעכירות דיוה"כ.** דהא דקתני לא התענה בו מכפר מעכירות דכל השנה אבל הכא עכירה דעיניה לא מכפר ואף חלק נמי דקתני לעיל בעכירות דיומיה קאמר: [כ] יום הכפורים אינו מכפר אלא בשבים: **כדר.** הולך ערירי אלא בנים ואם יש לו מתים: **אי נמי דעביד עכירות דיומיה אמרי.** מיד אלא הוה שהות לכפורי: ה"ג **מאי אף המגדף: שמעו לר' עקיבא.** דמתני' ר"ע היא דמפרש לקמן מגדף מביא קרבן דברי ר' עקיבא ואמרי אף מגדף נמי כידעוני. [ל] תימה לי ולר' יוחנן דאמר לעיל (דף ג.): הואיל ומיתה בלא אחד נאמרו מאי אף דקתני אמאי [מ] **ואומר חטאו יפה.** מפרש לקמן [נ] דכרת דמגדף אירי בקרבן עבודה כוכבים: **אמאי לרבנן (רבנן קאמרי** ליה הגיהה הכתוב בפרים אינה כפי שיטת הש"ס וכך היא בעיני)

[א] בת כהן שנישאת לישראל ואכלה בתרומה משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש ומיתתה בשריפה ניסת לאחד מן הפסולין משלמת קרן [ב] וחומש ומיתתה בחנק דברי ר"מ וחכמים אומרים [ג] אחת זו ואחת זו משלמת [ד] הקרן ואינה משלמת החומש ומיתתה בשריפה אמר רב יוסף מחלוקת בנתינת שמן המשחה ובשינויי דשנינן [ה] אבל נתינה דעלמא דברי הכל בזית גופא תני תנא קמיה דר' אלעזר כל שישנו בסך ישנו בבל [ו] יסך וכל שאינו בסך אינו בבל יסך א"ל שפיר קאמרת לא ייסך כתיב וקרי ביה לא יסיך [ז] תני רב חנניה קמיה דרבא [ח] מנין לכהן גדול [ט] שנטל משמן המשחה שעל ראשו ונתן על בני מעיו מנין [י] שהוא חייב שנאמר [יא] על בשר אדם לא ייסך א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי מ"ש מהא דתניא כהן [יב] שסך [יג] בשמן של תרומה בן בתו ישראל [יד] מתענל בו ואינו חושש א"ל התם [טו] ומתו בו כי יחללוהו כתיב ביון דחלליה הא איתחיל אבל גבי שמן המשחה כתיב [טז] כי נזר [יז] אלהיו עליו שמן משחה קרייה רחמנא דאע"ג דאיתא עליו לא איתחיל: על אלו חייבין על זדונו כו': קתני חוץ ממטמא מקדש וקדשיו ממאי מפיק ליה הכי קתני [יח] חוץ ממטמא מקדש וקדשיו שאין מביא אשם תלוי וניתני נמי חוץ ממי שעבר עליו יום הכיפורים [יט] שאין מביא אשם תלוי אמר ר"ל כי קתני [כ] היכא דאיתיה לחטאת ורחמנא פטריה עבר עליו יום הכיפורים ליתיה [כא] לחטאת דקא כפר ליה ר' יוחנן אמר [כב] במבעט [כג] דקאמר [כד] אין יום הכפורים מכפר

[ב] תרומות פ"ז מ"ב (ומהדורין מ"ב). [ג] כ"ל שתן משמת מלסרו מיקרמ כמ). [ד] כ"ל הקמר דלא תנמר לי' יוה"כ כ"ם. [ה] מכלים ה. [ו] ב"ב יג.). [ז] מכלים ה. [ח] מנחות מ. (ומהדורין מ. [ומחוס יכ:). [ט] (פס"מ): ומתמנ). [י] (מנחות יג.). [יא] מנחות מה: מז.). [יב] (מנחות מ"ס ע"ב). [יג] (מ"ק מ"ר.). [יד] (מ"ק מ"ר.). [טו] (מנחות מ"ס ע"ב). [יז] (מ"ק מ"ר.). [יח] (מנחות מ"ס ע"ב). [יט] (מנחות מ"ס ע"ב). [כ] (מנחות מ"ס ע"ב). [כא] (מנחות מ"ס ע"ב). [כב] (מנחות מ"ס ע"ב). [כג] (מנחות מ"ס ע"ב). [כד] (מנחות מ"ס ע"ב).

מוסף רש"י

ואכלה בתרומה. כשנגג ובו אינה משלמת את הקרן. דכיון דלא זמי לה רחמנא בנה נחלה הוא שלמנו. **ואינו משלמת את החומש.** דלאו אינה הוא, הואיל ולאיתיה לאחר אם יעמוד נעלה חרש אין לה בשריפה. **אם דיפה.** (שם). **ניסת לאחד מן הפסולין.** מוסמכים עד עולם ומתללה, הרי הלל מרה אינו מכפרין אלא על השבין. דכתיב (במדבר ה'): והכהנו אם הטאתה ונו' (ויקרא ה'). **והמתה אחר חטא עליה** (שבועות יג.). **שאין מכפרין על המזיד בשוגג.** רוב חטאות ואשמות אין מכפרין על המזיד כשאנו, אלא אם אם שפחה חרופה ואשם בה שבועות הנעדות (שם). **אך חלק.** לך בשגוג לחדש הנסיעי הזה יום הכפורים הוא, הול אמרן ארקון מישוטין, **ללמדך שפחות שלון** יוה"כ מכפר (שם). **הואיל ונדחה.** הקרבן בשמיר דמי, ולאן מקבלין קרבן מן הבהמות, מתמת מעם הלאחר פרט לנחמה, כשהיה מלון בפ"ק (ר' מהדורין מ' ובשיר שבמות יב.). **ולא קראו מקרא קודש.** לא קרלו בברמיתו לומר מקרא [ד]מלאכת דיוה"כ (שבועות יג.). **סהם סיפרא.** תוחם סתמים ר' יהודה היא, כמי המרינן בפסוקיה גמלון הן הנתמרן (שם). **חרון מפורק עול.** כיפר לאחרון מימי קדמי חמים (שבועות שם וכשיר יוחא שם). **ומפר ברית בשר.** מלה גופה. הא הנמרן קדמיתא לאיני מכפר על שאינן שבין, בכמה אל יוה"כ מלאכה, אל שעיר הא מלאכה. אבל על כל אחר שבירות מכפר לים שבשה בו מלאכה ולא הנמנה הבי. בכמה דיומיה מחיה רבי דלא מכפר ומיתה ולאמרת נמי מכפר (שם). **היכי משכחת לה.** ה"ב לאה בסבן רחמנא ביה"כ בתה. בכלמא אחר כריתות אלו מיתת קדם יוה"כ לא יתכפר. אבל הכן נמה לו, הם כי מבר עליה מכפר עליה הא יותה (שם). **דלא הוה יומא.** שאין מכפר אלא יום. מכמנינ כי היום הזה יכפר עליכם (שם). **כרת דיומא.** יהא בהדיה כרת בתר כרת דיומא, דכתיב בין בעיר בין בהלאה בעצם היום הזה (שם). **חנקתיה אומצא.** אלא עבר עליו רגע מן היום לאחר שבירתו (שם). **סמוך לשקיעת החמה.** עם לאה היום, אלא עבר רגע היום אחר הבערה (שם).

רבינו גרשום

ונבראתה ובני אף כאן כרת: שהרי נוהר, לא לפרז הכתוב אלא בגיים דליקיר קדש קדש כתיב הכא בי את קדש הי הולל ובתיב הכתם ושרפת את הבוהר באש לא יאכל כי קדש הוא להלן נוהר אף כאן נוהר ולא מגול אע"ג דכתיב ביה מגול דתרון לאמקומו הוא כמקומו: שהרי בתר מאוהנו. **לא למדה אלא** אע"ג דאמר ר' יצחק בר אבדימי אריא הנה הנה לאיסורא כתיב הכא גבי לאו ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה ובתיב הנה ערות אשה ובתה באשה קראמר ערות אשה ובתה באשה שיש לו אישות בה קא מירי לא שנא בתר שהיה לה מאחר לא שנא בתה שיש לה ממנו ובתיב ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה והכא לא כאישות מירי אלא כאתם אשכחן בת בנו ובת בתו מאוסרות בתו מאוסרות פנין דון תיכא קיי אין עושין דון הדין אלא אתיא הנה הנה לאיסורא מה כאן גבי ערות אשה ובתה נלי בבתו מאישות אף הכא בערות בת בנו ובת בתו מאוסרות ואתיא מה זמה לשרשה כתיב הכא גבי ערות אשה ובתה ובתה וכבר לאמרון בתו מאוסרות נמי מיניה דכתיב ביה נמי [ד] (ובנו שארה הנה ובנו הוא) ובתב בשרמה נמה דכתב ראים אשר יקח את אשה ואת אמה ומה היא מה זו בשרשה אף זו בשרשה ובתו מאוסרות נמי; מה אחיו ודעוני בסקילה דכתיב כאבן ירגמו אותם ויסיתם בם: דפשטם. ע"מ לסוף מפנו חייב ואינו מוסר לציבור ועובר משום לא בשר אדם לא יאכל ובמתבתנו ובו' ואחר הסן מפנו שלא עשה סגור אע"פ שמכרתו זה לציבור

מסורת הש"ס

[ה] בת כהן שנישאת לישראל ואכלה בתרומה משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש ומיתתה בשריפה ניסת לאחד מן הפסולין משלמת קרן [ו] וחומש ומיתתה בחנק דברי ר"מ וחכמים אומרים [ז] אחת זו ואחת זו משלמת [ח] הקרן ואינה משלמת החומש ומיתתה בשריפה אמר רב יוסף מחלוקת בנתינת שמן המשחה ובשינויי דשנינן [ט] אבל נתינה דעלמא דברי הכל בזית גופא תני תנא קמיה דר' אלעזר כל שישנו בסך ישנו בבל [י] יסך וכל שאינו בסך אינו בבל יסך א"ל שפיר קאמרת לא ייסך כתיב וקרי ביה לא יסיך [יא] תני רב חנניה קמיה דרבא [יב] מנין לכהן גדול [יג] שנטל משמן המשחה שעל ראשו ונתן על בני מעיו מנין [יד] שהוא חייב שנאמר [טו] על בשר אדם לא ייסך א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי מ"ש מהא דתניא כהן [טז] שסך [יז] בשמן של תרומה בן בתו ישראל [יח] מתענל בו ואינו חושש א"ל התם [יט] ומתו בו כי יחללוהו כתיב ביון דחלליה הא איתחיל אבל גבי שמן המשחה כתיב [כ] כי נזר [כא] אלהיו עליו שמן משחה קרייה רחמנא דאע"ג דאיתא עליו לא איתחיל: על אלו חייבין על זדונו כו': קתני חוץ ממטמא מקדש וקדשיו ממאי מפיק ליה הכי קתני [כב] חוץ ממטמא מקדש וקדשיו שאין מביא אשם תלוי וניתני נמי חוץ ממי שעבר עליו יום הכיפורים [כג] שאין מביא אשם תלוי אמר ר"ל כי קתני [כד] היכא דאיתיה לחטאת ורחמנא פטריה עבר עליו יום הכיפורים ליתיה [כה] לחטאת דקא כפר ליה ר' יוחנן אמר [כו] במבעט [כז] דקאמר [כח] אין יום הכפורים מכפר

[ד] מלאכת דיוה"כ. [ה] (שבועות יג.). [ו] (מנחות מ"ס ע"ב). [ז] (מנחות מ"ס ע"ב). [ח] (מנחות מ"ס ע"ב). [ט] (מנחות מ"ס ע"ב). [י] (מנחות מ"ס ע"ב). [יא] (מנחות מ"ס ע"ב). [יב] (מנחות מ"ס ע"ב). [יג] (מנחות מ"ס ע"ב). [יד] (מנחות מ"ס ע"ב). [טו] (מנחות מ"ס ע"ב). [טז] (מנחות מ"ס ע"ב). [יז] (מנחות מ"ס ע"ב). [יח] (מנחות מ"ס ע"ב). [יט] (מנחות מ"ס ע"ב). [כ] (מנחות מ"ס ע"ב). [כא] (מנחות מ"ס ע"ב). [כב] (מנחות מ"ס ע"ב). [כג] (מנחות מ"ס ע"ב). [כד] (מנחות מ"ס ע"ב). [כה] (מנחות מ"ס ע"ב). [כו] (מנחות מ"ס ע"ב). [כז] (מנחות מ"ס ע"ב). [כח] (מנחות מ"ס ע"ב).

עין משפט נר מצוה

תורה אור השלם

הנהות הב"ח

גליון הש"ס

שיטה מקובצת

[ב] (תוספות. ס"א ואשם ורש"י ד"ל לא גרס). [ג] משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש: [ד] עי' בחדושין: [ה] בכל יסך וכל כו' בכל יסך אל אות י' י' נמחק: [ו] יסיך. ס"א קרי ביה לא יסך וקרי ביה לא יסך נ"א לא ייסך כתיב קרי ביה לא ייסיך וקרי ביה לא ייסיך: [ז] עי' בחדושין: [ח] מנין שחייב שנאסר: [ט] שסך. עי' תוס' מנחות ל' סס ע"ש: [י] נזר שמן משחת אלהיו תיבת נזר ליש: [יא] קתני שהיא ראיתיה לתוספיא ומהתם דחמנא סמיה: [יב] ליתיה לתשובה דהא כתיב ביה לא יסיך ר"ל: [יג] דקאמר לא נכפר עליה יה"כ תיבות אין מכפר ליש: [יד] ובכולהנהא דאומר לא יתכפר עלי חטאתי. הא דלא מייתי מלונתא דרבי יוחנן דשמא לא פליגי לענין אם יפטור מאשם תלוי ביה"כ כשאינו שב. גליון ע"כ: [טו] מהלא קא הויא והדר ביה רבא מההיא דעיא הוא יכול: [טז] הוא הואיל ותשאת תיבת ומה נמתקן: [יז] בחשאת ואשם שאין מכפרין על המזיד כשונג אע"ג דאשם שפחה חרופה ואשם נזיר באים על המזיד רוב אשמות קאמר יעוד דיה"כ מכפר אמזיד דברת אבל הוי דוקא אלאי מכפר: [יח] עי' בחדושין: [יט] כשיגיע יכפר על שבין כו' דהשאר נמתק: [כ] ויקרא: ס"א דעשאו מקרא: [כא] עי' בחדושין: [כב] עי' בחדושין: [כג] קשיא לא גרס"ר' הא רבי הי': [כד] תשובה מהלין לו דאם לא עשה תשובה אין מתחלין לו דבא בר: [כה] דלא חזא ימומא תיבת הוה נמתק: [כו] אומצא ומיה דלא: [כז] החטא ולא הוה לה שהות בימומא דלכפר עליה אע"ג: [כח] אלא לאו דרבנן מעיקרא: [כט] מאי. אמאי קתני יצא מגרך כלומר אהיכא קאי וחכמים אומרים אף המגרך והלשון דחוק קצת. תוס' מהרי"ל ד"ל: [ל] עי' בחדושין: [מ] זרה היא שהרי: [נ] לפרוך יום הכפורים דאם המיר דמו לעבודה כוכבים קודם יום כפור וחזר בו אחר יום כפור דחו לא: [ס] לקמן כרת בפקוס קרבן דכרת כר: כר ל"ל:

[ד] מלאכת דיוה"כ. [ה] (שבועות יג.). [ו] (מנחות מ"ס ע"ב). [ז] (מנחות מ"ס ע"ב). [ח] (מנחות מ"ס ע"ב). [ט] (מנחות מ"ס ע"ב). [י] (מנחות מ"ס ע"ב). [יא] (מנחות מ"ס ע"ב). [יב] (מנחות מ"ס ע"ב). [יג] (מנחות מ"ס ע"ב). [יד] (מנחות מ"ס ע"ב). [טו] (מנחות מ"ס ע"ב). [טז] (מנחות מ"ס ע"ב). [יז] (מנחות מ"ס ע"ב). [יח] (מנחות מ"ס ע"ב). [יט] (מנחות מ"ס ע"ב). [כ] (מנחות מ"ס ע"ב). [כא] (מנחות מ"ס ע"ב). [כב] (מנחות מ"ס ע"ב). [כג] (מנחות מ"ס ע"ב). [כד] (מנחות מ"ס ע"ב). [כה] (מנחות מ"ס ע"ב). [כו] (מנחות מ"ס ע"ב). [כז] (מנחות מ"ס ע"ב). [כח] (מנחות מ"ס ע"ב).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com